

Не смійте з жінки в чорному сміятись

Не смійте з жінки в чорному сміятись,
Слівце «монашка»кидати услід.
Подумайте, чи легко відцуратись
Усіх принад, що їх дарує світ?

У кожного із нас своя дорога,
Своя в житті поставлена мета,
І всяк по-різному приходимо до Бога,
Коли й кого відпустить суєта.

А їй судилось на себе прийняти
Удари долі зовсім нелегкі.
Який спротив душевний подолати,
Які прийняти рішення тяжкі!

Та вибір зроблено. І це аж до могили
Нести відречено свого хреста,
І скільки змоги, скільки стане сили
Молитися, молитись до Христа.

Не лиш за власну душу, а й за інші,
Бездумно що потонули в гріхах,
Аби спасти від блуду найрідніших,
Вказати ближнім путь на небеса.

І в цій моливі вище нас піднятись,
Знайти блаженства найсолодшу мить.
Не смійте з жінки в чорному сміятись,
А перед нею голову схилить.